ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 18.1.2021 г.
COM(2021) 25 final

2021/0012 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за определяне на специални и временни мерки с оглед на разпространението на COVID-19 относно подновяването или удължаването на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в определени области на транспортното законодателство за референтни периоди след периодите, посочени в Регламент (ЕС) 2020/698

(текст от значение за ЕИП)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Целта на предложения регламент е определянето на допълнителни специални и временни мерки, приложими за подновяването и удължаването на валидността на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и обучение в отговор на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата пандемия от COVID-19, в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност, които допълват мерките, установени в Регламент (ЕС) 2020/698[1].

Разпространението на COVID-19 и свързаната с това криза в областта на общественото здраве представляват безпрецедентно предизвикателство за държавите членки и голямо затруднение за националните органи, гражданите на ЕС и икономическите оператори, по-специално в транспортния сектор. Предизвиканата от COVID-19 криза породи извънредни обстоятелства, които засягат нормалните дейности на компетентните органи в държавите членки и дейността на транспортните предприятия по отношение на административните формалности, които трябва да бъдат извършени в различните транспортни сектори. Към момента на приемане на съответното законодателство на Съюза не е било възможно тези обстоятелства да бъдат адекватно взети предвид.

Поради публичните мерки, станали необходими с оглед на разпространението на COVID-19, транспортните оператори и другите засегнати лица в много случаи не са в състояние да изпълнят необходимите формалности или процедури, за да се съобразят с някои разпоредби на правото на Съюза, свързани с подновяването, удължаването или продължаването на валидността на удостоверенията, свидетелствата или разрешителните. Освен това и по същите причини компетентните органи на държавите членки може да не са в състояние да спазват задълженията, установени от правото на Съюза, и да разглеждат съответните заявления, подадени от транспортните оператори, преди изтичането на приложимите крайни срокове.

Поради тази причина с разпоредбите на Регламент (ЕС) 2020/698 бе удължен срокът на валидност на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и бе отложено осъществяването на някои периодични проверки и продължаващо обучение, които съгласно съответното законодателство на Съюза е следвало да бъдат проведени в периода между 1 март 2020 г. (или 1 февруари 2020 г. в някои случаи) и 31 август 2020 г., за срок от 6 месеца (или 7 месеца в някои случаи).

Освен това някои държави членки счетоха, че подновяването на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни, както и завършването на някои периодични проверки или продължаващо обучение има вероятност да останат практически неосъществими след 31 август 2020 г. поради мерките, които са предприели за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19. Поради това, в съответствие с

[1] Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 2020 г. за определяне на специални и временни мерки с оглед на избухването на COVID-19 относно подновяването или удължаването на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в определени области на транспортното законодателство (ОВ L 165, 27.5.2020 г., стр. 10).

разпоредбите на Регламент (ЕС) 2020/698, те представиха на Комисията мотивирани искания за разрешение да прилагат допълнителни индивидуални удължавания на някой от посочените срокове или и на двата срока. Комисията прие шест решения за разрешаване на такова удължаване[2].

Разпространението на COVID-19 засегна целия Съюз, но не по еднакъв начин. Държавите членки бяха засегнати в различна степен и по различно време. Като се има предвид, че дерогациите от правните актове, които обичайно се прилагат, следва да бъдат ограничени до това, което е необходимо, с Регламент (ЕС) 2020/698 на държавите членки бе разрешено да продължат да прилагат тези правни актове, без да прилагат предвидените в посочения регламент дерогации, когато прилагането на тези правни актове е останало практически осъществимо (отказ от участие в прилагането). В такъв случай съответните държави членки имат право да не прилагат дерогациите във връзка с определени правни актове[3], след като предварително информират Комисията[4].

В своето съобщение „Зелени ленти за преминаване II“[5] Комисията стигна до заключението, че всички включени в Регламент (ЕС) 2020/698 разпоредби за гъвкавост са доказали, че са необходими и полезни. Освен това с оглед на новата вълна от COVID-19 Комисията заяви своята позиция в подкрепа на предложение за актуализиране на режима по начин, който позволява на всички държави членки — включително на тези, които са избрали възможността да не участват в прилагането на посочения регламент — да се възползват от всички необходими дерогации. Комисията обаче счете, че всички законодателни мерки от този вид са с *ad hoc* характер, т.е. трябва да бъдат въведени за определен период с ограничени във времето последици.

Въпреки известно подобрение на положението, предизвикано от разпространението на COVID-19 през лятото на 2020 г., продължаващото наличие на последици от COVID-19, а в някои случаи и тяхното влошаване през есента на 2020 г. принуди държавите

---

2 Решение (ЕС) 2020/1236 на Комисията от 25 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Нидерландия да приложи удължаване на някои срокове, посочени в членове 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 282, 31.8.2020 г., стр. 19); Решение (ЕС) 2020/1235 на Комисията от 26 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Гърция да приложи удължаване на някои срокове, посочени в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 282, 31.8.2020 г., стр. 17); Решение (ЕС) 2020/1219 на Комисията от 20 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Италия да приложи удължаване на някои срокове, посочени в член 2 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 277, 26.8.2020 г., стр. 16); Решение (ЕС) 2020/1240 на Комисията от 21 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на България да приложи удължаване на срок, посочен в член 3 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 1.9.2020 г., стр. 7); Решение (ЕС) 2020/1282 на Комисията от 31 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Франция да приложи удължаване на някои срокове, посочени в членове 11, 16 и 17 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 301, 15.9.2020 г., стр. 9); Решение (ЕС) 2020/1237 на Комисията от 25 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Обединеното кралство да приложи удължаване на някои срокове, посочени в членове 3 и 11 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 282, 31.8.2020 г., стр. 22).

3 Директива 2006/126/ЕО, Регламент (ЕС) № 165/2014, Директива 2014/45/ЕС, Регламент (ЕО) № 1072/2009, Регламент (ЕО) № 1073/2009 и Директива 2007/59/ЕО.

4 Съответните известия бяха публикувани в ОВ C 182I от 2.6.2020 г., ОВ C 183I от 3.6.2020 г., ОВ C 189 от 5.6.2020 г., ОВ C 190I от 8.6.2020 г., ОВ C 193I от 9.6.2020 г. и ОВ C 200I от 15.6.2020 г.

5 Съобщение на Комисията до Европейския парламент и до Съвета „Подобряване на зелените ленти за преминаване в помощ на икономиката в условията на новата вълна на пандемията от COVID-19“ (COM(2020) 685, 28.10.2020 г.).

членки да запазят, а в някои случаи и да засилят мерките, предприети за предотвратяване на разпространението на пандемията.

Поради тези мерки транспортните оператори и другите засегнати лица продължават да срещат трудности при извършването на необходимите формалности, процедури или други стъпки, изисквани съгласно правото на Съюза за подновяване или удължаване на валидността на удостоверения, свидетелства или разрешителни, или при завършване на периодични проверки или продължаващо обучение, за да се запази тяхната валидност.

По същите причини компетентните органи на държавите членки може да продължат да не са в състояние да спазват задълженията, установени от правото на Съюза, и да разглеждат съответните заявления, подадени от транспортните оператори, в рамките на приложимите крайни срокове.

С цел да се гарантира гладкото функциониране на вътрешния пазар, високо равнище на безопасност на транспорта и правна сигурност, както и да се избегнат потенциални смущения на пазара и да се гарантира непрекъснатост на правния режим, сега е необходимо да се предвидят временни разпоредби за удължаване на валидността на посочените удостоверения, свидетелства или разрешителни, които в противен случай щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. (наричан по-долу „референтния период“). Тези документи следва да останат валидни в рамките на разумен срок по време на разпространението на COVID-19 и след него (наричан по-долу „срокът на удължаване“).

Аналогично сроковете за съответните формалности следва да бъдат удължени, а валидността на свидетелствата, удостоверенията и сходните документи следва да бъде съответно запазена. Когато е приложимо, следва да се разрешат и направят задължителни алтернативни средства, които да позволят упражняването на подходящ контрол. Такъв е случаят например при тахографите, в случай че срокът на валидност на картите на водача е изтекъл и издаването на нова карта не е осъществимо.

Освен това, както в контекста на Регламент (ЕС) 2020/698, е възможно поради мерките, предприети от съответната държава членка, които имат за цел да предотвратят или да ограничат разпространението на COVID-19, подновяването на удостоверенията, свидетелствата или разрешителните да остане практически неосъществимо и след времевата рамка, посочена в съответните разпоредби на предложения регламент. Ако при искане, подадено в такъв случай от съответната държава членка до 1 април 2021 г. Комисията установи, че обстоятелствата го налагат, тя трябва да има възможност да разреши на съответната държава членка да удължи съответния период или периоди. Такова удължаване следва да бъде ограничено до това, което е необходимо, за да отразява периода, през който извършването на формалностите, процедурите, проверките и обучението е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не следва да надвишава шест месеца.

Както се посочва в съобщението „Зелени ленти за преминаване II“, в акта за установяване на дерогации за допълнителен период след референтния период, обхванат от Регламент (ЕС) 2020/698, следва също така да се предвиди възможността държавите членки да не прилагат дерогациите, посочени в този акт, когато прилагането на разпоредбите, приложими извън тези дерогации, е останало практически осъществимо.

Поради това, подобно на Регламент (ЕС) 2020/698, предложеният регламент включва и възможността за отказ от участие в прилагането, когато държавите членки не са били и вероятно няма да бъдат изправени пред трудности, които правят практически неосъществимо подновяването на свидетелствата, удостоверенията и разрешителните или отлагането на периодичните проверки и обученията по време на референтния период вследствие на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или когато са предприели подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности. Държавата членка, която е решила да не прилага подобни дерогации, не следва да възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на такива дерогации, приложими в друга държава членка. Предлага се тази възможност да бъде разширена, така че да обхване дерогациите (съответстващи на конкретни правни актове), които не са били предвидени в Регламент (ЕС) 2020/698. За да се гарантира правна сигурност, държавите членки следва да информират Комисията за решенията си да не прилагат дерогациите, предвидени в настоящия регламент, преди да започнат да се прилагат неговите материалноправни разпоредби.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Законодателството, за което се отнася настоящият регламент, не съдържа изрични разпоредби, които биха позволили удължаване на валидността на удостоверения, свидетелства или разрешителни в ситуации като тези, породени от кризата с COVID-19. Поради това е необходимо да се приемат съответни разпоредби, за да се вземат предвид последиците от настоящата криза и да се гарантира правна сигурност за физическите лица и икономическите оператори, както и за органите на държавите членки.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Ефективното функциониране на вътрешния пазар в областта на транспорта и свързаните с него услуги зависи от осигуряването на непрекъснатост в дейността на операторите, които предоставят транспортни услуги. Отрицателните последици от настоящата криза биха могли, поради невъзможността на предприятията да изпълнят приложимите изисквания, да застрашат извършването на тяхната дейност. Това би могло също така да доведе до недостиг на персонал за тази дейност, поради липса на необходимите валидни документи, които да позволят законното упражняване на професиите. С разпоредбите на предложения регламент ще продължи преследването на целите на Регламент (ЕС) 2020/698 за разрешаването на този основен проблем, като се гарантира правна сигурност и се позволи упражняването на професиите в областта на транспорта.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Правното основание на предложението са член 91 и член 100, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Съгласно принципа на субсидиарност действия на равнището на Съюза могат да бъдат предприети само когато поставените цели не могат да бъдат постигнати индивидуално от държавите членки. Проблемите, които са в основата на настоящото предложение, са

свързани с правото на Съюза и следователно могат да бъдат решени само чрез разпоредби на правото на Съюза, т.е. под формата на временни дерогации.

- **Пропорционалност**

Настоящото действие на Съюза е необходимо, за да се постигне целта за правилното функциониране на механизмите, предвидени в съответните законодателни актове на Съюза, като се вземат предвид мащабът и сериозността на настоящото разпространение на COVID-19. Предложеният регламент съдържа целенасочени временни мерки, които са тясно свързани с настоящото разпространение на COVID-19 и са ограничени до необходимото за гарантиране на правната сигурност, безопасността на транспорта и гладкото функциониране на вътрешния пазар.

- **Избор на инструмент**

Настоящото предложение се отнася до специфични разпоредби, които засягат прилагането на няколко директиви и регламенти. Разпоредбите на предложения акт следва да се прилагат веднага и да бъдат пряко приложими, за да се осигури незабавно правна сигурност за транспортните оператори и другите засегнати лица, както и за органите на държавите членки. Поради това валидността на съответните удостоверения, свидетелства и разрешителни, както и на задължението за подлагане на периодични проверки, обучение или прегледи, следва да бъде удължена *ex lege*, дори когато съответните въпроси са уредени с директива. Както в случая с Регламент (ЕС) 2020/698, който има същите цели като настоящото предложение, този законодателен акт следва да бъде под формата на регламент, който е пряко приложим и не изисква транспониране в националното законодателство.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересованите страни**

Предвид неотложния характер на въпроса не беше проведена официална консултация със заинтересованите страни. Въпреки това както органите на държавите членки, така и заинтересованите страни призоваха Комисията да приеме предложение за удължаване на дерогациите, включени в Регламент (ЕС) 2020/698. По-специално Комисията поддържаше постоянен контакт с компетентните органи на държавите членки и извършваше редовно анализ на прилагането на разпоредбите на посочения регламент, като получи от тях информация за конкретното им положение и за исканията за удължаване на дерогациите.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Както беше обяснено, надлежното събиране на експертни становища не беше възможно поради неотложния характер на ситуацията.

- **Оценка на въздействието**

Предвид неотложния характер на ситуацията не беше извършена оценка на въздействието. Настоящото предложение не променя принципите и механизмите на съответното законодателство на Съюза и не налага нови задължения на засегнатите страни. Основната цел на предложението е да се удължи за кратък период от време валидността на удостоверенията, свидетелствата или разрешителните с оглед на извънредните причини в контекста на настоящата пандемия от COVID-19.

- **Основни права**

Не е приложимо.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Не е приложимо.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Мярката не включва никакъв специфичен механизъм за мониторинг или докладване. Не е ясно как ще се развива ситуацията по отношение на COVID-19. Може да възникнат последващи вълни на заразяване, които да доведат до налагането на нови ограничителни мерки. Специфичното положение в различните държави членки също трябва да бъде взето предвид. Поради това Комисията следва да бъде оправомощена, след отправено искане от която и да е държава членка, да разрешава прилагането на допълнителни срокове, подобно на предвиденото в Регламент (ЕС) 2020/698.

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

– Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници, за изменение на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета и Директива 91/439/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 76/914/ЕИО на Съвета[6].

С Директива 2003/59/ЕО се определят изискванията относно началната квалификация и продължаващото обучение на професионалните водачи на камиони и автобуси с цел да се осигури безопасността по европейските пътища. Целта на директивата е да се определят хармонизирани стандарти за минимална компетентност в целия Съюз. В директивата се изисква от водачите да преминават първоначално обучение, а след това — продължаващо обучение на всеки пет години. Поради продължаващото разпространение на COVID-19 водачите, за които се отнася задължението за обучение, може да не са в състояние да го спазят или да не са в състояние да подновят документите, доказващи, че задължението за продължаващо обучение е било спазено. Поради това е необходимо да се удължи валидността на удостоверенията за професионална компетентност (УПК) и на маркировката с хармонизирания код „95“ на Съюза, поставяна върху свидетелството за управление на превозно средство или върху картата за квалификация на водача, въз основа на такива УПК или на картата за квалификация на водача, които в съответствие с тези разпоредби ще изтекат по време на референтния период между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. Валидността на тези документи следва да се счита за удължена за срок от седем месеца и те следва да продължат съответно да бъдат валидни, за да се осигури непрекъснатост на автомобилния транспорт.

[6] ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 4.

– Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства (преработена)[7].

В Директива 2006/126/ЕО се предвижда взаимното признаване на свидетелства за управление на превозни средства, издадени от държавите членки въз основа на образец на свидетелство за управление на Съюза. В нея се определят редица минимални изисквания за тези свидетелства за управление на превозни средства с цел подобряване на пътната безопасност, улесняване на свободата на движение на гражданите в рамките на Съюза и намаляване на възможностите за измами. С директивата следователно се въведоха хармонизирани срокове на валидност за всички категории свидетелства за управление на превозни средства. Поради продължаващото разпространение на COVID-19 притежателите на свидетелства за управление на превозни средства може да не са в състояние да подновяват или да заменят свидетелствата си за управление на превозни средства. Поради това е необходимо свидетелствата за управление на превозни средства, които в съответствие с тези разпоредби биха изтекли по време на референтния период между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., да се считат за удължени за срок от седем месеца, за да се осигури непрекъснатостта на автомобилното движение.

– Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт[8].

Спазването на правилата относно времето на управление, работното време и периодите на почивка е от съществено значение за запазване на принципите на пътната безопасност и лоялната конкуренция на вътрешния пазар на автомобилния транспорт. Тахографите и картите на водача записват информацията, необходима за оценяване на спазването на тези правила. Съгласно член 23 от Регламент (ЕС) № 165/2014 („Регламент за тахографите“) тахографите се подлагат на технически прегледи от одобрени сервизи на всеки две години с цел оценка на правилното функциониране и еталониране и на защитните елементи на устройството, монтирано в превозното средство. Картите на водача са лични и се издават от националните органи за срок от пет години. Когато валидността на карта на водача изтече, тя трябва да бъде подновена с нова карта в съответствие с член 28 от Регламента за тахографите. В съответствие с член 29 от Регламента за тахографите, ако картата на водача е повредена, неизправна, изгубена или открадната, водачът подава в срок от седем календарни дни заявление за нейната замяна до компетентните органи на държавата членка, в която е мястото на обичайното му пребиваване. Тези органи издават карта за замяна в срок от осем работни дни след получаването на подробно заявление за тази цел. Държавите членки информираха Комисията за трудности при извършване на периодичните технически прегледи на тахографите и подновяването на картите на водача в съответствие с крайните срокове, предвидени в законодателството на Съюза. Тези трудности се дължат на настоящите извънредни обстоятелства, свързани с продължаващото

[7] ОВ L 403, 30.12.2006 г., стр. 18.
[8] ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 1.

разпространение на COVID-19. При такива обстоятелства държавите членки следва да имат право да разрешават за ограничен период от време движението на превозни средства, оборудвани с тахографи, чийто технически преглед не е бил извършен в разрешения срок.

Освен това при изтичане на карта на водача водачите, които са поискали нова карта в съответствие с член 28 от Регламента за тахографите, следва да бъдат поставени в положение и да бъдат задължени да използват надеждни алтернативи, за да водят отчет за дейността си, докато органите, издаващи картите, издадат нова карта на водача. Процедурата, предвидена в член 35, параграф 2 от Регламента за тахографите за повредена, неизправна, изгубена или откраднатата карта на водача, следва да се прилага *mutatis mutandis* за водачите, чиято карта е с изтекъл срок. Този подход ще осигури подходящ баланс между необходимата непрекъснатост на транспорта и необходимостта да не се излага на риск пътната безопасност.

– Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета и за отмяна на Директива 2009/40/ЕО[9].

В Директива 2014/45/ЕС са определени хармонизираните минимални изисквания за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност. Те включват по-специално честотата на прегледите и съответно валидността на удостоверенията за техническа изправност. Поради настоящите извънредни обстоятелства, свързани с продължаващото разпространение на COVID-19, тези дейности могат да се окажат практически неосъществими. Поради това е необходимо прегледите за проверка на техническата изправност, които трябва да се извършат по време на референтния период между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., да могат да бъдат извършени на по-късна дата, но не по-късно от седем месеца след първоначалния срок, а въпросните удостоверения да останат съответно валидни.

– Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета[10].

С Регламент (ЕО) № 1071/2009 се установяват общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач. При сегашните обстоятелства има вероятност повече транспортни предприятия да бъдат изложени на риск да не изпълнят изискванията във връзка с превозното средство или превозните средства, които трябва да бъдат на разположение и да се използват от тези предприятия, или изискванията за финансова стабилност, като се има предвид намаленото равнище на дейността и съответно на оборота, което може да доведе до намаляване на техните собствени ресурси. В резултат на това операторите, които иначе са структурно жизнеспособни, рискуват да загубят своя оперативен лиценз, което означава прекратяване на тяхната транспортна дейност. По-специално се очаква, че за предприятията ще е необходимо повече време от обичайното, за да докажат, че отговарят отново по траен начин на изискванията във връзка с превозното средство или

[9] ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 51.
[10] ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 51.

превозните средства, които трябва да бъдат на разположение и да се използват от тях, или на изискванията за финансова стабилност. Поради това е целесъобразно максималните срокове, установени за тези цели в член 13, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, да бъдат удължени от шест на дванадесет месеца по отношение на оценката на изискванията във връзка с превозното средство или превозните средства, които трябва да бъдат на разположение и да се използват от съответните предприятия за автомобилни превози, както е посочено в член 5, букви б) и в) от посочения регламент, и по отношение на изискването за финансова стабилност на тези предприятия, доколкото тези оценки обхващат целия референтен период между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. или част от него. Ако вече е установено неизпълнение на някое от тези изисквания и предвиденият от компетентния орган срок още не е изтекъл, компетентният орган следва да има възможност да удължи този срок на общо 12 месеца.

– Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари[11].

– Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006[12].

За международния автомобилен превоз на товари и международния превоз на пътници с автобус се изисква притежаването на лиценз на Общността от професионалните превозвачи, които предоставят тези услуги, при условията на член 6 от Регламент (ЕО) № 1072/2009 за превоз на товари и на член 4 от Регламент № 1073/2009 за превоз на пътници.

Лицензът на Общността удостоверява, че транспортните оператори са установени в Съюза и отговарят на необходимите изисквания за предоставяне на международни транспортни услуги. Освен това в случай на международен превоз на товари, когато водачът е гражданин на трета държава, той следва да притежава атестация за водач в съответствие с разпоредбите на глава II от Регламент № 1072/2009. Тя дава възможност на държавите членки да проверяват ефективно дали водачите от трети държави са законосъобразно наети на работа или предоставени на разположение на професионалния превозвач, който отговаря за съответната транспортна операция.

За предоставянето на редовни автобусни превози се изисква разрешително в съответствие с разпоредбите на глава III от Регламент № 1073/2009. Тяхното подновяване също подлежи *mutatis mutandis* на същата процедура. Разрешителното е обвързано с редица условия, за да се гарантира, че даден превозвач е годен да предлага определена редовна услуга. Лицензът на Общността и разрешителното за редовни превози са взаимозависими, в смисъл че за да се издаде разрешително, е необходимо притежаването на лиценз на Общността. Лицензите на Общността, атестациите за водач и разрешителните за редовни автобусни превози се издават от компетентните органи на държавите членки по искане на превозвачите за срок до десет години (лиценз на Общността) и пет години (атестация за водач и разрешително), като те могат да бъдат подновявани. Подновяването им зависи от проверка дали условията, при които те

[11] ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 72.
[12] ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 88.

са били издадени, са все още изпълнени. Държавите членки информираха Комисията за трудности при подновяването на тези лицензи, атестации и разрешителни в сроковете, предвидени в законодателството на Съюза, или при извършване на необходимите проверки, преди да ги подновят. Това се дължи на настоящите извънредни обстоятелства, свързани с продължаващото разпространение на COVID-19. От друга страна, от съществено значение е да се осигури непрекъснатост на транспортните услуги. Поради това е необходимо да се удължи валидността на горепосочените лицензи на Общността, атестации и разрешителни за ограничен период от време.

– Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно безопасността на железопътния транспорт[13].

– Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт)[14].

С Директива 2004/49/ЕО и Директива (ЕС) 2016/798 се регламентират сертификатите и разрешенията за безопасност в Съюза. Директива 2004/49/ЕО бе отменена с Директива (ЕС) 2016/798, считано от 31 октомври 2020 г. До тази дата тя продължаваше да се прилага за онези държави членки, които са удължили срока за транспониране на Директива (ЕС) 2016/798 до същата дата, в съответствие с член 33, параграф 2 от същата директива.

В съответствие с член 10, параграф 13 от Директива (ЕС) 2016/798 железопътното предприятие трябва да притежава единен сертификат за безопасност, издаден от Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз или от национален орган по безопасността, който при искане подлежи на подновяване на интервали, не по-дълги от пет години. В съответствие с член 12, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798 разрешителното за безопасност на операторите на инфраструктура е валидно за срок от пет години.

В съответствие с член 10, параграф 5 от Директива 2004/49/ЕО сертификатът за безопасност трябва да се подновява при подаване на молба от железопътното предприятие на интервали, не по-дълги от пет години. В съответствие с член 11, параграф 2 от Директива 2004/49/ЕО разрешителното за безопасност трябва да се подновява при подаване на молба от оператора на инфраструктурата на интервали, не по-дълги от пет години.

Поради извънредната ситуация, предизвикана от продължаващото разпространение на COVID-19, националните органи, железопътните предприятия и операторите на инфраструктура са изправени пред трудности при подновяването на (единни) сертификати за безопасност и разрешителни за безопасност, или, с оглед на предстоящото изтичане на срока на съществуващите разрешителни за безопасност, при издаването на такива разрешителни за последващ период. Поради това е необходимо да се удължи срокът за подновяване и валидност на тези документи, за да се гарантира, че

[13] ОВ L 138, 26.5.2016 г., стр. 102.
[14] ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44.

не се застрашава функционирането на железопътните предприятия и операторите на инфраструктура. Удължаването на срока със седем месеца следва да реши трудностите, пред които са изправени националните органи по безопасността при провеждането на проверки на място и извършването на необходимата допълнителна административна работа.

– Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Общността[15].

В съответствие с член 14, параграф 5 от Директива 2007/59/ЕО свидетелството е валидно за срок от десет години съгласно член 16, параграф 1. Поради извънредната ситуация, предизвикана от продължаващото разпространение на COVID-19, компетентните органи са изправени пред трудности при подновяването на свидетелствата при предписаните условия. Свидетелствата, които трябва да бъдат подновени в периода, през който това подновяване е практически неосъществимо, следва да останат валидни за допълнителен срок от седем месеца. Аналогично на машинистите следва да се предостави допълнителен срок от седем месеца за извършване на периодичните проверки.

– Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство[16].

В съответствие с член 23, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС даден лиценз остава валиден, докато железопътното предприятие изпълнява задълженията, предвидени в глава III от посочената директива. Въпреки това лицензиращият орган може да предвиди редовното му преразглеждане. В такъв случай преразглеждането следва да се извършва най-малко веднъж на всеки пет години. Разпространението на COVID-19 създаде трудности за лицензиращите органи при извършването на тези преразглеждания. Поради това за случаите, в които срокът за преразглеждане изтича по време на референтния период между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., този срок следва да бъде удължен със седем месеца във всеки от съответните случаи.

В член 24, параграф 3 от Директива 2012/34/ЕС се определя, че при спиране на действието или отнемане на лиценз поради неизпълнение на изискванията за финансова стабилност лицензиращият орган може да издаде временен лиценз до извършването на реорганизация на железопътното предприятие и при условие че не се застрашава безопасността. Максималният срок на валидност на временния лиценз обаче е седем месеца. Поради извънредните обстоятелства, причинени от продължаващото разпространение на COVID-19, органите изпитват сериозни затруднения при вземането на съответните решения, а именно относно издаването на нови лицензи за периода след изтичането на срока на временния лиценз. Поради това валидността на съответните временни лицензи, издадени или изтичащи по време на референтния период от 1 септември 2020 г. до 30 април 2021 г., следва да бъде удължена със седем месеца.

В член 25, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС от лицензиращия орган се изисква да вземе решение по заявката за издаването на лиценз в рамките на три месеца. Поради вече посочените причини обаче лицензиращите органи не са в състояние да действат своевременно. Поради това се предлага на тези органи да се предостави удължаване със

[15] ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 51.
[16] ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32.

седем месеца в това отношение за заявките, подадени между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г.

В съответствие с Директива 2012/34/ЕС лицензиращите органи могат да спират действието или да отнемат лиценза на всяко железопътно предприятие, което може да не е в състояние да изпълни изискванията за финансова стабилност. Ако случаят е такъв, след отнемане или спиране на действието на лиценза органите могат да издадат на такива железопътни предприятия временен лиценз. Временният лиценз има за цел да позволи на железопътното предприятие да преструктурира и продължи дейността си, при условие че безопасността не е застрашена. Опитът обаче показа, че това също така изпраща много отрицателен сигнал към пазара относно жизнеспособността на дадено железопътно предприятие, което на свой ред задълбочава неговите финансови проблеми, по-специално по отношение на паричния поток. Вероятно много железопътни предприятия, които преди кризата са били финансово стабилни, ще се озоват в положение, при което ще се наложи спиране на действието или отнемане на техния лиценз, като се има предвид финансовото им положение. В контекста на настоящата криза това може да бъде необосновано, по-специално от икономическа гледна точка и от гледна точка на безопасността. Освен това железопътните предприятия може да се нуждаят от повече време, за да се стабилизират финансово в периода след ограничаването на разпространението на COVID-19.

Поради това се предлага временно да се позволи на държавите членки да запазят непроменен вече съществуващ лиценз, т.е. да се въздържат от отнемането му или спирането на действието му и от издаването на временен лиценз, при условие че безопасността не е изложена на риск. Държавите членки запазват възможността да следят за финансовата стабилност на въпросните железопътни предприятия, по-специално с цел защита на пътниците от неоправдани рискове, свързани с безопасността. В резултат на това железопътните предприятия няма да подлежат на неоправдани ограничения и ще се възползват от по-добри условия за финансово възстановяване.

– Директива 96/50/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно хармонизирането на условията за получаване на национално удостоверение за капитан на плавателен съд за превоз на стоки и пътници по вътрешноводни пътища в Общността[17].

В член 6, параграф 2 от Директива 96/50/ЕО се изисква титулярите на удостоверение за капитан на плавателен съд да се подлагат на медицински преглед след достигане на възраст от 65 години в рамките на следващите три месеца и след това всяка година. Тъй като обаче достъпът до медицински услуги е ограничен за прегледите, които не са спешни, поради мерките, предприети във връзка с продължаващото разпространение на COVID-19, титулярите на удостоверение за капитан на плавателен съд може да нямат възможност да се подлагат на изискваните медицински прегледи в рамките на периода, засегнат от тези мерки. Поради това за случаите, в които срокът за подлагане на медицинските прегледи изтича по време на референтния период между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., този срок следва да бъде удължен със седем месеца във всеки от съответните случаи.

[17] ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 31.

– Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища, за изменение на Директива 2009/100/ЕО и за отмяна на Директива 2006/87/ЕО[18].

Срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза е ограничен в съответствие с член 10 от Директива (ЕС) 2016/1629. Освен това в член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629 се предвижда продължаване на валидността на документите, които попадат в обхвата на посочената директива и които са издадени от компетентните органи на държавите членки съгласно приложимата преди това Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за установяване на техническите изисквания за плавателни съдове по вътрешни водни пътища и за отмяна на Директива 82/714/ЕИО на Съвета[19].

Мерките, предприети с оглед на продължаващото разпространение на COVID-19, могат да затруднят, а понякога и да осуетят работата на компетентните органи, които трябва да извършат техническата проверка за удължаване на валидността на съответните свидетелства или — в случая на документите, посочени в член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629 — за тяхната замяна.

Поради това, в интерес на правната сигурност и за да се позволи продължаване на дейността на съответните плавателни съдове по вътрешните водни пътища, е целесъобразно да се удължи със седем месеца валидността на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, както и на документите, попадащи в обхвата на член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629, които в противен случай ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г.

– Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения[20].

– Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за повишаване на сигурността на пристанищата[21].

Продължаващото разпространение на COVID-19 затрудни провеждането на инспекции и проучвания в областта на морската сигурност през този период, тъй като те изискват физическото присъствие на инспекторите в пристанищата, в пристанищните съоръжения и на корабите. Това често означава, че е практически неосъществимо подновяването в определените крайни срокове на оценките и плановете, които се изискват от законодателството на Съюза в областта на морската сигурност. Поради това е необходимо да се предоставят гъвкави и прагматични решения, без да се излага на риск сигурността, като валидността на тези документи се удължи с разумен период, според необходимото. Това се отнася и за периодичността на упражненията в областта на морската сигурност, които също може да се окажат трудни за провеждане поради националните мерки, предприети за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19.

[18] ОВ L 252, 16.9.2016 г., стр. 118.
[19] ОВ L 389, 30.12.2006 г., стр. 1.
[20] ОВ L 129, 29.4.2004 г., стр. 6.
[21] ОВ L 310, 25.11.2005 г., стр. 28.

2021/0012 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за определяне на специални и временни мерки с оглед на разпространението на COVID-19 относно подновяването или удължаването на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в определени области на транспортното законодателство за референтни периоди след периодите, посочени в Регламент (ЕС) 2020/698

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91 и член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

(1) Продължаващото разпространение на COVID-19 и свързаната с това криза в областта на общественото здраве представляват безпрецедентно предизвикателство за държавите членки и създават големи затруднения за националните органи, гражданите на Съюза и икономическите оператори, и по-специално за транспортните оператори. Кризата, засягаща общественото здраве, породи извънредни обстоятелства, които засягат нормалната дейност на компетентните органи в държавите членки, както и дейността на транспортните предприятия по отношение на административните формалности, които трябва да бъдат извършени в различните транспортни сектори и които обстоятелства не е било възможно да бъдат адекватно взети предвид към момента на приемане на съответните мерки. Тези извънредни обстоятелства оказват значително въздействие върху различни области, обхванати от правото на Съюза в областта на транспорта.

(2) По-специално транспортните оператори и другите засегнати лица може да не са в състояние да изпълнят необходимите формалности или процедури, за да се съобразят с някои разпоредби на правото на Съюза, свързани с подновяването или удължаването на удостоверенията, свидетелствата или разрешителните, или за да извършат други стъпки, необходими за запазването на тяхната валидност. По същите причини компетентните органи на държавите членки може да не са в състояние да спазят задълженията, установени от правото на Съюза, и да

гарантират, че съответните заявления, подадени от транспортните оператори, се разглеждат преди изтичането на приложимите крайни срокове.

(3) С Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета[1] бяха определени специални и временни мерки, приложими за подновяването и удължаването на срока на валидност на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни, както и за отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение, които в съответствие с посоченото в същия регламент законодателство на Съюза е трябвало да бъдат извършени в рамките на референтния период между 1 март 2020 г. или, в някои случаи, 1 февруари 2020 г., и 31 август 2020 г. В съответствие с посочения регламент тези удостоверения, свидетелства и разрешителни, както и някои периодични проверки и продължаващо обучение бяха отложени за срок от 6 месеца или, в някои случаи — от 7 месеца.

(4) Някои държави членки, които към 1 август 2020 г. счетоха, че подновяването на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни, както и завършването на някои периодични проверки или продължаващо обучение има вероятност да останат практически неосъществими след 31 август 2020 г. поради мерките, които са предприели за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, представиха на Комисията мотивирани искания за разрешение да прилагат допълнителни индивидуални удължавания на сроковете. Комисията прие шест решения за разрешаване на такова удължаване[2].

(5) Въпреки известно подобрение на положението, свързано с разпространението на COVID-19 през лятото на 2020 г., продължаващото наличие на последици от пандемията, а в някои случаи и тяхното влошаване през третото тримесечие на 2020 г. принуди държавите членки да запазят, а в някои случаи и да засилят мерките, предприети за предотвратяване на разпространението на заболяването. Последиците от тези мерки са, че транспортните оператори и другите засегнати лица може да не са в състояние да изпълнят необходимите формалности или

---

1 Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 2020 г. за определяне на специални и временни мерки с оглед на избухването на COVID-19 относно подновяването или удължаването на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в определени области на транспортното законодателство (ОВ L 165, 27.5.2020 г., стр. 10).

2 Решение (ЕС) 2020/1236 на Комисията от 25 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Нидерландия да приложи удължаване на някои срокове, посочени в членове 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 282, 31.8.2020 г., стр. 19); Решение (ЕС) 2020/1235 на Комисията от 26 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Гърция да приложи удължаване на някои срокове, посочени в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 282, 31.8.2020 г., стр. 17); Решение (ЕС) 2020/1219 на Комисията от 20 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Италия да приложи удължаване на някои срокове, посочени в член 2 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 277, 26.8.2020 г., стр. 16); Решение (ЕС) 2020/1240 на Комисията от 21 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на България да приложи удължаване на срок, посочен в член 3 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 1.9.2020 г., стр. 7); Решение (ЕС) 2020/1282 на Комисията от 31 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Франция да приложи удължаване на някои срокове, посочени в членове 11, 16 и 17 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 301, 15.9.2020 г., стр. 9); Решение (ЕС) 2020/1237 на Комисията от 25 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Обединеното кралство да приложи удължаване на някои срокове, посочени в членове 3 и 11 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 282, 31.8.2020 г., стр. 22).

процедури, за да се съобразят с някои разпоредби на правото на Съюза, свързани с подновяването или удължаването на удостоверенията, свидетелствата или разрешителните, или със завършването на периодични проверки или продължаващо обучение, или за да извършат други стъпки, необходими за запазването на тяхната валидност, какъвто беше случаят през пролетта на 2020 г. По същите причини компетентните органи на държавите членки може да не са в състояние да спазят задълженията, установени от правото на Съюза, и да гарантират, че съответните заявления, подадени от транспортните оператори, се разглеждат преди изтичането на приложимите крайни срокове.

(6) Поради това е необходимо да се приемат мерки за преодоляване на тези проблеми и за гарантиране както на правната сигурност, така и на правилното функциониране на съответните правни актове. Следва да се предвиди адаптиране в тази насока, особено по отношение на определени срокове, като се предоставя възможността Комисията да разрешава удължавания при поискване, подадено от която и да е държава членка.

(7) С Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[3] се определят правила относно началната квалификация и продължаващото обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници. Тези водачи трябва да притежават удостоверение за професионална компетентност (УПК) и трябва да докажат, че са преминали продължаващото обучение чрез свидетелство за управление на превозно средство или карта за квалификация на водача, на която е отбелязано продължаващото обучение. Поради трудностите за притежателите на УПК да преминат продължаващото обучение и да подновят УПК, удостоверяващи завършването на това продължаващо обучение в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, продължаващо в някои държави членки след 31 август 2020 г., е необходимо да се удължи валидността на тези УПК за срок от седем месеца от датата на изтичането на срока им, за да се осигури непрекъснатост на автомобилния транспорт.

(8) С Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[4] се определят правила относно свидетелствата за управление на превозни средства. В нея се предвижда взаимното признаване на свидетелствата за управление на превозни средства, издадени от държавите членки въз основа на образец на свидетелство за управление на Съюза, и се установяват редица минимални изисквания за тези свидетелства. По-специално водачите на моторни превозни средства трябва да притежават валидно свидетелство за управление на превозно средство, което трябва да бъде подновено или, в някои случаи, заменено при изтичането на неговата административна валидност. Поради трудности при подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, продължаващо в някои държави членки след 31 август 2020 г., е необходимо да се удължи

[3] Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници, за изменение на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета и Директива 91/439/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 76/914/ЕИО на Съвета (ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 4).

[4] Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства (преработена) (ОВ L 403, 30.12.2006 г., стр. 18).

валидността на някои свидетелства за управление на превозни средства за срок от седем месеца от датата на изтичането на срока им, за да се осигури непрекъснатост на автомобилното движение.

(9) С Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета[5] се установяват правила относно тахографите в автомобилния транспорт. Спазването на правилата относно времето на управление, работното време и периодите на почивка, както е посочено в Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета[6] и Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[7], е от съществено значение, за да се гарантира лоялната конкуренция и пътната безопасност. Поради необходимостта да се осигури непрекъснатост на предоставянето на услуги за автомобилен превоз въпреки трудностите при извършването на редовните технически прегледи на тахографите вследствие на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващото разпространение на COVID-19, техническите прегледи, посочени в член 23, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 165/2014, които трябва да бъдат проведени между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., следва да бъдат извършени не по-късно от седем месеца след датата, на която е трябвало да бъдат извършени съгласно посочения член. По същата причина трудностите при подновяването и замяната на картите на водача вследствие на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, са основание за предоставянето на допълнително време на компетентните органи на държавите членки за тези цели. В тези случаи водачите следва да бъдат поставени в положение и следва да бъдат задължени да използват надеждни алтернативи за регистриране на необходимата информация във връзка с времето на управление, работното време и периодите на почивка, докато не получат нова карта.

(10) С Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[8] се определят правила относно периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета. Периодичните прегледи за проверка на техническата изправност са сложна задача, чиято цел е да се гарантира, че превозните средства се поддържат в безопасно и приемливо спрямо околната среда състояние по време на използването им. Поради трудности при извършването на периодичните прегледи за проверка на техническата изправност в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, продължаващо в някои държави членки

---

5 Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт (ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 1).

6 Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета (ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 1).

7 Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт (ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 35).

8 Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета и за отмяна на Директива 2009/40/ЕО (ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 51).

след 31 август 2020 г., периодичните прегледи за проверка на техническата изправност, които е трябвало да бъдат извършени между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., следва да бъдат извършени на по-късна дата, но не по-късно от седем месеца след първоначалния срок и съответните удостоверения следва да останат валидни до тази по-късна дата.

(11) С Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета[9] се установяват общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач. В резултат на разпространението на COVID-19 и свързаната с това криза в областта на общественото здраве, продължаваща след 31 август 2020 г., някои транспортни предприятия вече не отговарят на изискванията по отношение на превозното средство или превозните средства, които трябва да бъдат на разположение и да се използват от тези предприятия. Това също така има сериозни финансови последици за финансовия сектор, като някои транспортни предприятия вече не отговарят на изискването за финансова стабилност. Предвид намаленото равнище на дейността в резултат от кризата в областта на общественото здраве се очаква, че за предприятията ще е необходимо повече време от обичайното, за да докажат, че отговарят отново по траен начин на изискванията във връзка с превозното средство или превозните средства, които трябва да бъдат на разположение и да се използват от тях, или на изискванията за финансова стабилност. Поради това е целесъобразно максималните срокове, установени за тези цели в член 13, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, да бъдат удължени от шест на дванадесет месеца по отношение на оценката на изискванията във връзка с превозното средство или превозните средства, които трябва да бъдат на разположение и да се използват от съответните предприятия за автомобилни превози, както е посочено в член 5, букви б) и в) от посочения регламент, и по отношение на изискването за финансова стабилност на тези предприятия, доколкото тези оценки обхващат целия период между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. или част от него. Ако вече е установено неизпълнение на някое от тези изисквания и предвиденият от компетентния орган срок още не е изтекъл, компетентният орган следва да има възможност да удължи този срок на общо дванадесет месеца.

(12) С регламенти (ЕО) № 1072/2009[10] и (ЕО) № 1073/2009[11] на Европейския парламент и на Съвета се определят общи правила за достъп съответно до пазара на международни автомобилни превози на товари и до международния пазар на автобусни превози. Международните автомобилни превози на товари и международните автобусни превози на пътници зависят, *inter alia*, от притежаването на лиценз на Общността, а в случая на водачи, които са граждани на трети държави и които извършват превоз на товари — на атестация за водач.

---

9 Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 51).

10 Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 72).

11 Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 88).

За предоставянето на редовни автобусни превози също е необходимо разрешително. Тези лицензи, атестации и разрешителни могат да бъдат подновявани, след като се установи, че съответните условия продължават да се спазват. Поради трудности при подновяването на лицензите и атестациите в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващото разпространение на COVID-19 след 31 август 2020 г., е необходимо да се удължи тяхната валидност със седем месеца от датата на изтичане на срока им, за да се осигури непрекъснатост на автомобилния транспорт.

(13) С Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета[12] се определят правила относно безопасността на железопътния транспорт. Като се имат предвид мерките за ограничаване на гражданите, съчетани с допълнителното работно натоварване, свързано с ограничаването на разпространението на COVID-19, продължаващо след 31 август 2020 г., националните органи, железопътните предприятия и управителите на инфраструктура са изправени пред трудности, свързани с подновяването на единните сертификати за безопасност и, с оглед на предстоящото изтичане на съществуващите разрешения за безопасност, с издаването на такива разрешения за последващ период, съответно обхванати от членове 10 и 12 от посочената директива. Поради това срокът за подновяване на единните сертификати за безопасност следва да бъде удължен със седем месеца, като съществуващите единни сертификати за безопасност следва да останат съответно валидни. Аналогично валидността на разрешенията за безопасност следва да бъде удължена със седем месеца от датата на изтичане на срока им.

(14) В съответствие с член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798 някои държави членки удължиха срока за транспониране на посочената директива до 16 юни 2020 г. С Директива (ЕС) 2020/700 на Европейския парламент и на Съвета[13] за изменение на Директива (ЕС) 2016/798 бе предвидена възможността тези държави членки допълнително да удължат срока за транспониране до 31 октомври 2020 г. Поради това правилата на Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[14] останаха приложими в тези държави членки до 31 октомври 2020 г. и съответните държави членки продължиха да имат право да издават сертификати съгласно посочената директива. Сертификатите за безопасност, издадени съгласно посочената директива, остават валидни до датата на изтичане на срока им, в съответствие с Директива (ЕС) 2016/798. Поради това е необходимо също така да се предвиди удължаване на сроковете за подновяване на сертификатите и на разрешителните за безопасност, издадени съгласно членове 10 и 11 от Директива 2004/49/ЕО, и да се поясни, че въпросните сертификати и разрешителни съответно остават валидни.

---

[12] Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно безопасността на железопътния транспорт (ОВ L 138, 26.5.2016 г., стр. 102).

[13] Директива (ЕС) 2020/700 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 2020 г. за изменение на директиви (ЕС) 2016/797 и (ЕС) 2016/798 по отношение на удължаването на срока за тяхното транспониране (ОВ L 165, 27.5.2020 г., стр. 27).

[14] Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт) (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44).

(15) С Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[15] се установяват правила за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Съюза. Член 14, параграф 5 и член 16 от посочената директива предвиждат валидността на свидетелствата за машинисти да бъде ограничена до десет години и да бъде предмет на периодични проверки. Поради трудностите при подновяването на свидетелствата в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, продължаващо след 31 август 2020 г., валидността на свидетелствата, изтичащи в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., следва да бъде удължена за срок от седем месеца от датата на изтичане на срока им. Аналогично на машинистите следва да бъде осигурен допълнителен срок от седем месеца за извършване на периодичните проверки.

(16) С Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[16] беше създадено единно европейско железопътно пространство. Съгласно член 23, параграф 2 от посочената директива лицензиращите органи могат да извършват периодичен преглед, за да проверят дали дадено железопътно предприятие продължава да изпълнява произтичащите от лицензa задължения, установени в глава III от същата директива. Съгласно член 24, параграф 3 от посочената директива лицензиращите органи могат да спират действието или да отнемат лиценз поради неизпълнение на изискванията за финансова стабилност и да издадат временен лиценз до извършването на реорганизация на железопътното предприятие и при условие че не се застрашава безопасността. Поради извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, продължаващо след 31 август 2020 г., лицензиращите органи изпитват сериозни затруднения при осъществяването на редовно преразглеждане във връзка със съществуващи лицензи и при вземането на съответните решения относно издаването на нови лицензи след изтичането на срока на временния лиценз. Поради това сроковете за осъществяване на редовни преразглеждания, които в съответствие с посочената директива изтичат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., следва да бъдат удължени със седем месеца. Аналогично срокът на валидност на временни лицензи, изтичащи между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., следва да бъде удължен със седем месеца.

(17) В член 25, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС от лицензиращите органи се изисква да вземат решения по заявките за лицензи в срок от три месеца след представяне на цялата съответна информация, и по-специално данните, предвидени в приложение III към посочената директива. Поради затрудненото вземане на съответните решения в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, продължаващо след 31 август 2020 г., е необходимо този срок да бъде удължен със седем месеца.

(18) Железопътни предприятия, които са били финансово стабилни преди разпространението на COVID-19, срещат проблеми с ликвидността, които биха могли да станат причина за спирането на действието или отнемането на техните лицензи или евентуалната им замяна с временни лицензи, без да са налице

[15] Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Общността (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 51).

[16] Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32).

структурни икономически причини за това. Предоставянето на временен лиценз в съответствие с член 24, параграф 3 от Директива 2012/34/ЕС може да изпрати отрицателен сигнал към пазара относно жизнеспособността на железопътните предприятия, което от своя страна би задълбочило техните иначе временни финансови проблеми. Поради това в съответствие с Регламент (ЕС) 2020/698 и предвид продължаващото разпространение на COVID-19 след 31 август 2020 г. следва да се предвиди, че когато лицензиращият орган, въз основа на извършена проверка в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. установи, че дадено железопътно предприятие не може повече да изпълнява изискванията, отнасящи се до финансовата стабилност, следва да може да реши преди 30 април 2021 г. лицензът на засегнатото железопътно предприятие да не бъде спиран или отнеман, при условие че безопасността не е изложена на риск и че е реалистично да се очаква задоволително финансово възстановяване на железопътното предприятие в рамките на следващите седем месеца. След 30 април 2021 г. железопътното предприятие следва да подлежи на общите правила, определени в член 24, параграф 1 от Директива 2012/34/ЕС.

(19) В Директива 96/50/ЕО на Съвета[17] са изложени условията за получаване на удостоверение за капитан на плавателен съд за превоз на стоки и пътници по вътрешноводни пътища в Съюза. След навършване на 65-годишна възраст притежателите на удостоверение за капитан на плавателен съд са длъжни да се подлагат на периодични медицински прегледи. С оглед на мерките във връзка с разпространението на COVID-19, продължаващо след 31 август 2020 г., и по-специално на ограничения достъп до медицински услуги за извършване на медицински прегледи, притежателите на удостоверение за капитан на плавателен съд може да не са в състояние да се подложат на изискваните медицински прегледи през периода, засегнат от въпросните мерки. Поради това за случаите, в които срокът за подлагане на медицински прегледи щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., този срок следва да бъде удължен със седем месеца във всеки от въпросните случаи. Засегнатите удостоверения за капитан на плавателен съд следва да останат съответно валидни.

(20) С Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета[18] се установяват технически изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища. Съгласно член 10 от посочената директива срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза се ограничава. Освен това в член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629 се предвижда документите, попадащи в обхвата на посочената директива и издадени от компетентните органи на държавите членки преди 6 октомври 2018 г. съгласно приложимата преди нея директива, а именно Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент

[17] Директива 96/50/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно хармонизирането на условията за получаване на национално удостоверение за капитан на плавателен съд за превоз на стоки и пътници по вътрешноводни пътища в Общността (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 31).

[18] Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища, за изменение на Директива 2009/100/ЕО и за отмяна на Директива 2006/87/ЕО (ОВ L 252, 16.9.2016 г., стр. 118).

и на Съвета[19], да остават валидни до изтичането на срока им. Мерките, предприети с оглед на продължаващото разпространение на COVID-19 след 31 август 2020 г., могат да затруднят, а понякога и да осуетят работата на компетентните органи, които трябва да извършат техническата проверка за удължаване на валидността на съответните свидетелства или — в случая на документите, посочени в член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629 — за тяхната замяна. Поради това, за да се позволи продължаване на дейността на съответните плавателни съдове по вътрешните водни пътища, е целесъобразно да се удължи със седем месеца валидността на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, както и на документите, попадащи в обхвата на член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629, които в противен случай щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г.

(21) С Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета[20] се установяват правила за подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения. С Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[21] се определят мерки за повишаване на сигурността на пристанищата срещу заплахи от инциденти, свързани със сигурността. С нея също така се гарантира, че мерките за сигурност, взети в съответствие с Регламент (ЕО) № 725/2004, се ползват от една по-голяма сигурност на пристанищата. Разпространението на COVID-19, продължаващо след 31 август 2020 г., затруднява органите на държавите членки при провеждането на инспекции и проучвания в областта на морската сигурност с оглед на подновяването на някои документи в областта на морската сигурност. Поради това е необходимо да се удължат сроковете за преглед на оценките и плановете за сигурност, изисквани по силата на посочените правни актове на Съюза, с разумен период от време, за да се предостави възможност на държавите членки и на сектора на корабоплаването да предприемат гъвкав и прагматичен подход, и да се запазят отворени основните вериги за доставка, без да се застрашава сигурността. Следва също така да се осигури гъвкавост по отношение на упражненията в областта на морската сигурност, за чието провеждане в правните актове на Съюза в областта на морската сигурност са предвидени определени времеви ограничения.

(22) Когато дадена държава членка счита, че прилагането на правилата, от които настоящият регламент прави дерогация и които са свързани, *inter alia*, с подновяването или удължаването на валидността на удостоверения, свидетелства или разрешителни, е вероятно да остане практически неосъществимо след датите, посочени в настоящия регламент, поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, Комисията следва, при поискване от тази държава членка до 1 април 2021 г., да бъде оправомощена да позволи на засегнатата държава членка да удължи допълнително съответните срокове, определени в настоящия

---

19 Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за установяване на техническите изисквания за плавателни съдове по вътрешни водни пътища и за отмяна на Директива 82/714/ЕИО на Съвета (ОВ L 389, 30.12.2006 г., стр. 1).

20 Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения (ОВ L 129, 29.4.2004 г., стр. 6).

21 Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за повишаване на сигурността на пристанищата (ОВ L 310, 25.11.2005 г., стр. 28).

регламент, по целесъобразност. С цел да се гарантира правната сигурност, като същевременно се гарантира, че безопасността и сигурността на транспорта не са изложени на риск, това удължаване следва да бъде ограничено до необходимото, за да отрази периода, през който приключването на формалностите, процедурите, проверките и обучението е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не следва да надвишава шест месеца.

(23) Разпространението на COVID-19 засегна целия Съюз, но не по еднакъв начин. Държавите членки бяха засегнати в различна степен и по различно време. Като се има предвид, че дерогациите от правилата, които обикновено биха се прилагали, следва да бъдат ограничени до необходимото, по отношение на Директива 2003/59/ЕО, Директива 2006/126/ЕО, Регламент (ЕС) № 165/2014, Директива 2014/45/ЕС, Регламент (ЕО) № 1072/2009, Регламент (ЕО) № 1073/2009 Директива (ЕС) 2016/798, Директива 2004/49/ЕО, Директива 2007/59/ЕО, Директива 2012/34/ЕС, Директива 96/50/ЕО, Директива (ЕС) 2016/1629, Регламент (ЕО) № 725/2004 и Директива 2005/65/ЕО следва да бъде възможно държавите членки да продължат да прилагат тези правни актове, без да прилагат дерогациите, предвидени в настоящия регламент, когато прилагането на посочените правни актове остава практически осъществимо. Същото следва да се прилага, когато дадена държава членка е изправена пред такива трудности, но е приела подходящи национални мерки за смекчаването им. Държавите членки, които изберат да се възползват от тази възможност, следва обаче да не възпрепятстват икономически оператор или физическо лице да се позове на предвидените в настоящия регламент дерогации, приложими в друга държава членка, и следва по-специално да признават свидетелства, удостоверения и разрешителни, чиято валидност е била удължена с настоящия регламент. За да се гарантира правна сигурност, държавите членки следва да информират Комисията за решенията си да не прилагат дерогациите, предвидени в настоящия регламент, преди той да започне да се прилага изцяло на **[датата на прилагане на настоящия регламент]**.

(24) Настоящият регламент не следва да засяга правата, предоставени с решения на Комисията, приети в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) 2020/698, с които на държавите членки се разрешава да удължават определени посочени в същия регламент срокове, доколкото те могат да доведат до удължавания, които надхвърлят предвидените в настоящия регламент.

(25) Тъй като преходният период, определен в Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, приключи на 31 декември 2020 г., никоя от разпоредбите на настоящия регламент не следва да се прилага по отношение на Обединеното кралство, дори ако те се отнасят за периоди преди посочената дата.

(26) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно удължаването на предвидените в законодателството на Съюза срокове за подновяване и удължаване на срока на валидност на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в отговор на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, продължаващо след 31 август 2020 г., в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, но поради обхвата и последиците на предлаганото действие

могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(27) Поради неотложността на досието, предизвикана от извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, продължаващо след 31 август 2020 г., бе счетено за целесъобразно да се предвиди изключение от срока от осем седмици, посочен в член 4 от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, приложен към Договора за Европейския съюз, Договора за функционирането на Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.

(28) Поради непредвидимия и внезапен характер на разпространението на COVID-19, както и поради неочакваната му продължителност, навременното приемане на съответните мерки беше невъзможно. Поради това разпоредбите на настоящия регламент следва също да обхващат периода преди неговото влизане в сила. Предвид естеството на тези разпоредби, подобен подход не води до нарушаване на оправданите правни очаквания на съответните лица.

(29) С оглед на първостепенната необходимост от незабавен отговор за справяне с обстоятелствата, причинени от разпространението на COVID-19, в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност, като когато е целесъобразно на държавите членки се предоставя разумен срок да информират Комисията дали решават да не прилагат някои от дерогациите, установени в настоящия регламент, настоящият регламент следва да влезе в сила по спешност в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*, за да се гарантира, че ситуациите на правна несигурност, засягащи много органи и транспортни оператори в различни сектори на транспорта, по-специално когато съответните срокове вече са изтекли, остават с възможно най-кратка продължителност,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се определят специални и временни мерки, приложими за подновяването и удължаването на срока на валидност на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в отговор на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност за референтни периоди след периодите, посочени в Регламент (ЕС) 2020/698.

Член 2

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2003/59/ЕО

1. Независимо от член 8, параграфи 2 и 3 от Директива 2003/59/ЕО сроковете за завършване на продължаващо обучение от притежателя на удостоверение за професионална компетентност (УПК), които в съответствие с посочените разпоредби

щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от седем месеца във всеки един от случаите. УПК остават съответно валидни.

2. Валидността на маркирането с хармонизирания код „95“ на Съюза, предвиден в приложение I към Директива 2006/126/ЕО, извършвано от компетентните органи върху свидетелството за управление на превозно средство или върху картата за квалификация на водач, посочена в член 10, параграф 1 от Директива 2003/59/ЕО, въз основа на УПК, посочено в параграф 1 от посочения член, се счита за удължена за срок от седем месеца от датата, посочена на всяко подобно свидетелство за управление на превозно средство или карта за квалификация на водач.

3. Валидността на картите за квалификация на водач, посочени в приложение II към Директива 2003/59/ЕО, която щеше да е изтекла или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се счита за удължена или че е била удължена за срок от седем месеца от датата на изтичане на срока на валидност, посочен на всяка подобна карта.

4. Когато дадена държава членка счита, че завършването на продължаващо обучение или неговото удостоверяване, маркирането с хармонизирания код „95“ на Съюза или подновяването на картите за квалификация на водач е вероятно да останат практически неосъществими след 30 април 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1, 2 и 3, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. или за сроковете от седем месеца, посочени в параграфи 1, 2 и 3, по целесъобразност, или и за двете. То се представя на Комисията най-късно до 1 април 2021 г.

5. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 4, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1, 2 и 3, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който завършването на въпросното продължаващо обучение или неговото удостоверяване, маркирането с хармонизирания код „95“ на Съюза или подновяването на картите за квалификация на водач е вероятно да останат практически неосъществими, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

6. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили завършването на продължаващо обучение или неговото удостоверяване, маркирането с хармонизирания код „95“ на Съюза или подновяването на картите за квалификация на водач практически неосъществими по време на периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1, 2 и 3. Държавата членка информира Комисията за своето решение преди **[датата на влизане в сила на настоящия регламент + 5 работни дни]**. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1, 2 и 3, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1, 2 и 3, приложими в друга държава членка.

Член 3

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2006/126/ЕО

1. Независимо от член 7 от Директива 2006/126/ЕО и точка 3, буква г) от приложение I към посочената директива срокът на валидност за свидетелствата за управление на превозни средства, който в съответствие с тези разпоредби щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от седем месеца, считано от датата на изтичане на срока, посочена на всяко такова свидетелство за управление на превозно средство.

2. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 април 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. или за срока от седем месеца, или и за двете. То се представя на Комисията най-късно до 1 април 2021 г.

3. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 2, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

4. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграф 1. Държавата членка информира Комисията за своето решение преди **[датата на влизане в сила на настоящия регламент + 5 работни дни]**. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграф 1, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграф 1, приложими в друга държава членка.

Член 4

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕС) № 165/2014

1. Независимо от член 23 от Регламент (ЕС) № 165/2014 редовните технически прегледи, предвидени в параграф 1 от посочения член, които е трябвало да бъдат извършени или ще трябва да бъдат извършени в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в съответствие с посочения параграф, се извършват не по-късно от седем месеца след датата, на която е трябвало да бъдат извършени в съответствие с посочения член.

2. Независимо от член 28 от Регламент (ЕС) № 165/2014, когато даден водач подаде заявление за подновяване на карта на водача в съответствие с параграф 1 от посочения член в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., компетентните органи на държавите членки издават нова карта на водача не по-късно от два месеца след получаване на заявлението. Докато водачът не получи новата карта на водача от издаващите органи, член 35, параграф 2 от посочения регламент се прилага *mutatis mutandis* по отношение на водача, при условие че водачът може да докаже, че подновяването на картата на водача е поискано в съответствие с член 28, параграф 1 от посочения регламент.

3. Независимо от член 29, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 165/2014, когато даден водач подаде заявление за замяна на карта на водача в съответствие с параграф 4 от посочения член в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., компетентните органи на държавите членки издават карта за замяна не по-късно от два месеца след получаване на заявлението. Независимо от член 29, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 165/2014 водачът може да продължи да управлява превозно средство, докато получи нова карта на водача от издаващите картите органи, при условие че може да докаже, че картата на водача е била върната на компетентния орган, тъй като е била повредена или неизправна, и че е била заявена нейната замяна.

4. Когато дадена дадена държава членка счита, че редовните проверки, подновяването на картите на водача или тяхната замяна, както се изисква от Регламент (ЕС) № 165/2014, е вероятно да останат практически неосъществими след 30 април 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1, 2 и 3, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., за срока от седем месеца или за приложимите крайни срокове за издаване на нова карта на водача, или за всякаква комбинация от тях. То се представя на Комисията най-късно до 1 април 2021 г.

5. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 4, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1, 2 и 3, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който редовните технически прегледи, подновяването на картите на водача или тяхната замяна е вероятно да останат практически неосъществими, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

6. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили редовните технически прегледи, подновяването на картите на водача или тяхната замяна практически неосъществими в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за

смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1, 2 и 3. Държавата членка информира Комисията за своето решение преди **[датата на влизане в сила на настоящия регламент + 5 работни дни]**. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1, 2 и 3, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1, 2 и 3, приложими в друга държава членка.

Член 5

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2014/45/ЕС

1. Независимо от член 5, параграф 1 и член 10, параграф 1 от Директива 2014/45/ЕС и точка 8 от приложение II към посочената директива сроковете за прегледите за проверка на техническата изправност, които в съответствие с посочените разпоредби е трябвало да бъдат извършени или ще трябва да бъдат извършени в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от седем месеца.

2. Независимо от член 8 от Директива 2014/45/ЕС и точка 8 от приложение II към посочената директива валидността на удостоверенията за техническа изправност, чиято дата на изтичане на срока е между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се счита за удължена или че е била удължена за срок от седем месеца.

3. Когато дадена държава членка счита, че извършването на прегледите за проверка на техническата изправност или издаването на удостоверения за техническа изправност е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 април 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. или за срока от седем месеца, или и за двете. То се представя на Комисията най-късно до 1 април 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който извършването на прегледи за проверка на техническата изправност или издаването на удостоверения за техническа изправност е вероятно да останат практически неосъществими, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили извършването на прегледи за проверка на техническата изправност или издаването на удостоверения за техническа изправност практически неосъществими в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение преди **[датата на влизане в сила на**

настоящия регламент + 5 работни дни]. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в друга държава членка.

Член 6

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1071/2009

1. Независимо от член 13, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, когато компетентен орган установи по отношение на периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., че изискванията във връзка с превозното средство или превозните средства, които трябва да бъдат на разположение и да се използват от предприятието за автомобилни превози, както е посочено в член 5, букви б) и в) от посочения регламент, не са изпълнени, или установи въз основа на годишните счетоводни отчети и удостоверенията, посочени в член 7, параграфи 1 и 2 от същия регламент, за счетоводните години, обхващащи целия период между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. или част от него, че дадено транспортно предприятие не отговаря на изискването за финансова стабилност, предвидено в член 3, параграф 1, буква в) от посочения регламент, сроковете, определени от компетентния орган за целите на член 13, параграф 1, букви б) и в) от посочения регламент, не надвишават 12 месеца.

2. Независимо от член 13, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, когато компетентният орган установи между 28 май 2020 г. и **[датата на влизане в сила на настоящия регламент]**, че дадено транспортно предприятие не отговаря на изискванията във връзка с превозното средство или превозните средства, които трябва да бъдат на разположение и да се използват от предприятието за автомобилни превози, както е посочено в член 5, букви б) и в) от същия регламент, или на изискването за финансова стабилност, предвидено в член 3, параграф 1, буква в) от посочения регламент, и е определил срок, в който транспортното предприятие да коригира ситуацията, компетентният орган може да удължи този срок, при условие че той не е изтекъл към датата на влизане в сила на настоящия регламент. Удължението по този начин срок не може да надвишава 12 месеца.

Член 7

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1072/2009

1. Независимо от член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1072/2009 срокът на валидност на лицензите на Общността, който щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от седем месеца. Заверените копия остават съответно валидни.

2. Независимо от член 5, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1072/2009 срокът на валидност на атестациите за водач, който щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от седем месеца.

3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на лицензите на Общността или на атестациите за водач е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 април 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или

ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. или за срока от седем месеца, или и за двете. То се представя на Комисията най-късно до 1 април 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на лицензите на Общността или на атестациите за водач е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на лицензите на Общността или на атестациите за водач практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение преди **[датата на влизане в сила на настоящия регламент + 5 работни дни]**. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в други държави членки.

Член 8

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1073/2009

1. Независимо от член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1073/2009 срокът на валидност на лицензите на Общността, който щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от седем месеца. Заверените копия остават съответно валидни.

2. Независимо от член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1073/2009 решенията по заявленията за разрешителни за редовни превози, подадени от превозвачи в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се вземат от разрешаващия орган в рамките на шест месеца от датата на подаване на заявлението. Независимо от член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1073/2009 компетентните органи на държавите членки, чието съгласие е било поискано по отношение на подобни заявления в съответствие с параграф 1 от същия член, уведомяват разрешаващия орган за своето решение относно заявлението в срок от три месеца. Ако разрешаващият орган не получи отговор в срок от три месеца, се счита, че запитаните органи са дали своето съгласие, и разрешаващият орган може да издаде разрешителното.

3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на лицензите на Общността е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 април 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на

COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1. Това искане може да се отнася за периодите между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. или за срока от седем месеца, или за всякаква комбинация от тях. То се представя на Комисията най-късно до 1 април 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на лицензите на Общността е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на лицензите на Общността практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграф 1. Държавата членка информира Комисията за своето решение преди **[датата на влизане в сила на настоящия регламент + 5 работни дни]**. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграф 1, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграф 1, приложими в друга държава членка.

Член 9

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива (ЕС) 2016/798

1. Независимо от член 10, параграф 13 от Директива (ЕС) 2016/798 сроковете за подновяване на единните сертификати за безопасност, които щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от седем месеца. Въпросните единни сертификати за безопасност остават съответно валидни.

2. Независимо от член 12, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798 срокът на валидност на разрешенията за безопасност, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от седем месеца.

3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на единните сертификати за безопасност, издавани в съответствие с член 10, параграф 8 от Директива (ЕС) 2016/798, или удължаването на срока на валидност на разрешенията за безопасност е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 април 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. или за срока от седем месеца, посочен съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То се представя на Комисията най-късно до 1 април 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на единните сертификати за безопасност или удължаването на срока на валидност на разрешенията за безопасност е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на единните сертификати за безопасност, издавани в съответствие с член 10, параграф 8 от Директива (ЕС) 2016/798, или удължаването на срока на валидност на разрешенията за безопасност практически неосъществими по време на периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение преди **[датата на влизане в сила на настоящия регламент + 5 работни дни]**. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в друга държава членка.

Член 10

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2004/49/ЕО

1. Независимо от член 10, параграф 5 от Директива 2004/49/ЕО сроковете за подновяване на сертификатите за безопасност, които щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от седем месеца. Въпросните сертификати за безопасност остават съответно валидни.

2. Независимо от член 11, параграф 2 от Директива 2004/49/ЕО сроковете за подновяване на разрешителните за безопасност, които щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от седем месеца. Въпросните разрешителни за безопасност остават съответно валидни.

3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на сертификатите за безопасност или на разрешителните за безопасност е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 април 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. или за сроковете от седем месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То се представя на Комисията най-късно до 1 април 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на сертификатите за безопасност или на разрешителните за безопасност е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на сертификатите за безопасност или на разрешителните за безопасност практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение преди **[датата на влизане в сила на настоящия регламент + 5 работни дни]**. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в друга държава членка.

Член 11

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2007/59/ЕО

1. Независимо от член 14, параграф 5 от Директива 2007/59/ЕО срокът на валидност за свидетелствата, които са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от седем месеца, считано от датата, на която изтича срокът на всяко свидетелство.

2. Независимо от член 16 и приложения II и VII към Директива 2007/59/ЕО сроковете за завършване на периодичните проверки, които в съответствие с посочените разпоредби щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от седем месеца във всеки един от случаите. Свидетелствата, посочени в член 14, и удостоверенията, посочени в член 15 от посочената директива, остават съответно валидни.

3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на свидетелствата или завършването на периодичните проверки е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 април 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. или за срока от седем месеца, посочен съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То се представя на Комисията най-късно до 1 април 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени

съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата или завършването на периодичните проверки е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на свидетелствата или завършването на периодичните проверки практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение преди **[датата на влизане в сила на настоящия регламент + 5 работни дни]**. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в друга държава членка.

Член 12

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2012/34/ЕС

1. Независимо от разпоредбите на член 23, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС, ако лицензиращият орган е предвидил редовно преразглеждане, сроковете за извършване на редовното преразглеждане, които в съответствие с посочените разпоредби щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от седем месеца.

2. Независимо от член 24, параграф 3 от Директива 2012/34/ЕС срокът на валидност на временните лицензи, който щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от седем месеца, считано от датата на изтичане на валидността, посочена във всеки временен лиценз.

3. Независимо от член 25, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС, лицензиращият орган взема решение по заявките, подадени в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., не по-късно от десет месеца след представяне на цялата съответна информация, и по-специално на данните, посочени в приложение III към посочената директива.

4. Когато дадена държава членка счита, че извършването на редовно преразглеждане или прекратяването на спирането на действието на лицензи или издаването на нови лицензи, в случаите когато лицензите са били вече отнети, е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 април 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. или за срока от седем месеца, или и за двете. То се представя на Комисията най-късно до 1 април 2021 г.

5. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 4, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който прекратяването на спирането на действието на лицензи или издаването на нови лицензи, в случаите когато лицензите са били вече отнети, е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

6. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили извършването на редовно преразглеждане или прекратяването на спирането на действието на лицензи или издаването на нови лицензи, в случаите когато лицензите са били вече отнети, практически неосъществимо по време на периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение преди **[датата на влизане в сила на настоящия регламент + 5 работни дни]**. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в друга държава членка.

Член 13

Третиране на лицензите на железопътните предприятия съгласно Директива 2012/34/ЕС в случай на неспазване на изискванията за финансова стабилност

Независимо от член 24, параграф 1 от Директива 2012/34/ЕС, когато въз основа на проверка, предвидена в посочената разпоредба, извършена в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. лицензиращ орган установи, че дадено железопътно предприятие вече не е в състояние да изпълнява изискванията, свързани с финансовата стабилност, посочени в член 20 от посочената директива, той може, преди 30 април 2021 г., да реши да не спре действието или да не отнеме лицензa на въпросното железопътно предприятие, при условие че безопасността не е изложена на риск и че е реалистично да се очаква задоволително финансово възстановяване на железопътното предприятие в рамките на следващите седем месеца.

Член 14

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 96/50/ЕО

1. Независимо от член 6, параграф 2 от Директива 96/50/ЕО сроковете за подлагане на медицински прегледи, които в съответствие с посочената разпоредба щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от седем месеца. Удостоверенията за капитан на плавателен съд на лицата, които имат задължение да се подлагат на медицински прегледи, посочено в член 6, параграф 2, от посочената директива, остават съответно валидни.

2. Когато дадена държава членка счита, че извършването на медицински прегледи е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 април 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. или за срока от седем месеца, посочен в параграф 1, или и за двете. То се представя на Комисията най-късно до 1 април 2021 г.

3. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 2, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който извършването на медицинските прегледи е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

4. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили спазването на сроковете за подлагане на медицински прегледи практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграф 1. Държавата членка информира Комисията за своето решение преди **[датата на влизане в сила на настоящия регламент + 5 работни дни]**. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграф 1, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграф 1, приложими в друга държава членка.

Член 15

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива (ЕС) 2016/1629

1. Независимо от член 10 от Директива (ЕС) 2016/1629 срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, който щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от седем месеца.

2. Независимо от член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629 срокът на валидност на документите, попадащи в обхвата на посочената директива, издадени от компетентните органи на държавите членки съгласно Директива 2006/87/ЕО преди 6 октомври 2018 г., който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от седем месеца.

3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза или на документите, посочени в параграф 2, е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 април 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се

отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. или за сроковете от седем месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То се представя на Комисията най-късно до 1 април 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза или на документите, посочени в параграф 2, е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза или на документите, посочени в параграф 2, практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение преди **[датата на влизане в сила на настоящия регламент + 5 работни дни]**. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в друга държава членка.

Член 16

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 725/2004

1. Независимо от член 3, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 725/2004 сроковете за извършване на периодичните ревизии на оценките на сигурността на пристанищните съоръжения, които в съответствие с посочената разпоредба щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени до 30 юни 2021 г.

2. Независимо от част Б, раздели 13.7 и 18.6 от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004 18-месечните срокове за провеждането на различните видове упражнения, които в съответствие с тези разпоредби щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени с шест месеца във всеки един от случаите, но при всички случаи не след 30 юни 2021 г.

3. Когато дадена държава членка счита, че извършването на оценките на сигурността на пристанищните съоръжения или на различните видове упражнения, посочени в част Б, раздели 13.7 и 18.6 от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004, е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 април 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи периодите и крайните срокове, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може

да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., за крайните срокове или за срока от шест месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или за всякаква комбинация от тях. То се представя на Комисията най-късно до 1 април 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи периодите и крайните срокове, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който извършването на оценките за сигурност на пристанищните съоръжения или на различните видове упражнения е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили извършването на оценките за сигурност на пристанищните съоръжения или на различните видове упражнения, посочени в част Б, раздели 13.7 и 18.6 от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004, практически неосъществимо по време на периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение преди **[датата на влизане в сила на настоящия регламент + 5 работни дни]**. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 17

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2005/65/ЕО

1. Независимо от член 10 от Директива 2005/65/ЕО сроковете за извършване на прегледа на оценките на сигурността на пристанищата и на плановете за сигурност на пристанищата, които в съответствие с посочения член щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени с шест месеца във всеки един от случаите, но при всички случаи не след 30 юни 2021 г.

2. Независимо от член 7, параграф 7 и приложение III към Директива 2005/65/ЕО 18-месечните срокове за завършване на тренировъчно обучение, които в съответствие с посоченото приложение щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени с шест месеца във всеки един от случаите, но при всички случаи не след 30 юни 2021 г.

3. Когато дадена държава членка счита, че извършването на прегледа на оценките на сигурността на пристанищата или на плановете за сигурност на пристанищата или провеждането на тренировъчно обучение е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 април 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи периодите и крайните срокове, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г., за крайните срокове или за

сроковете от шест месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или за всякаква комбинация от тях. То се представя на Комисията най-късно до 1 април 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи периодите и крайните срокове, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който завършването на прегледа на оценките на сигурността на пристанищата или на плановете за сигурност на пристанищата или завършването на тренировъчно обучение е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили извършването на прегледа на оценките на сигурността на пристанищата или на плановете за сигурност на пристанищата или извършването на тренировъчно обучение практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 април 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от разпространението на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение преди **[датата на влизане в сила на настоящия регламент + 5 работни дни]**. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 18

Решения, взети съгласно Регламент (ЕС) 2020/698

Настоящият регламент не засяга правата на държавите членки съгласно решенията на Комисията, приети в съответствие с член 2, параграф 6, член 3, параграф 3, член 4, параграф 5, член 11, параграф 4, член 16, параграф 6 и член 17, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2020/698, доколкото с тези решения се уреждат, по отношение на предмета и съответните срокове, същите случаи като в настоящия регламент и се предвиждат удължавания, надхвърлящи предвидените в настоящия регламент.

Когато с настоящите решения се уреждат, по отношение на предмета и съответните срокове, същите случаи като в настоящия регламент и не се предвиждат удължавания, надхвърлящи предвидените в настоящия регламент, се прилага настоящият регламент.

Член 19

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от **[XX датата на влизане в сила на настоящия регламент + 8 работни дни]**.

Въпреки това член 2, параграф 6, член 3, параграф 4, член 4, параграф 6, член 5, параграф 5, член 7, параграф 5, член 8, параграф 5, член 9, параграф 5, член 10, параграф 5, член 11, параграф 5, член 12, параграф 6, член 14, параграф 4, член 15,

параграф 5, член 16, параграф 5 и член 17, параграф 5 се прилагат от **[XX датата на влизане в сила на настоящия регламент]**.

Първата, втората и третата алинея от настоящия член не засягат обратното действие, предвидено в членове 2—18.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*